

31992L0112

L 409/11

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

31.12.1992

ДИРЕКТИВА 92/112/ЕИО НА СЪВЕТА**от 15 декември 1992 година****относно процедурите за хармонизиране на програмите за намаляване и евентуално премахване на замърсяването, причинявано от отпадъците от производството на титанов двуокис**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100а от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

в сътрудничество с Европейския парламент ⁽²⁾

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че Директива 89/428/ЕИО на Съвета от 21 юни 1989 г. относно процедурите за хармонизиране на програмите за намаляване и евентуално премахване на замърсяването, причинявано от отпадъците от производството на титанов двуокис ⁽⁴⁾ беше отменена от Съда на европейските общности с решение от 11 юни 1991 г. на основание липса на подходящо правно основание ⁽⁵⁾;

като има предвид, че ако държавите-членки са предприели необходимите мерки за спазване на посочената директива, не е необходимо да предприемат нови мерки за спазване на настоящата директива, при условие че вече предприетите мерки съответстват на последната;

като има предвид, че юридическата празнота вследствие на отмяната на спомената директива може да окаже неблагоприятно въздействие върху околната среда и условията на конкуренция в отрасъла за производство на титанов двуокис; като има предвид, че е необходимо да се възстанови създаденото с посочената директива обективно положение;

като има предвид, че целта на настоящата директива е да се сблизят националните правила по отношение условията за производство на титанов двуокис с цел премахване на съществуващите

нарушения на конкуренцията между различните производители в отрасъла и гарантиране на висока степен на опазване на околната среда;

като има предвид, че Директива 78/176/ЕИО на Съвета от 20 февруари 1978 г. относно отпадъците от производството на титанов двуокис ⁽⁶⁾, и по-специално член 9 от нея, изисква държавите-членки да изготвят програми за постепенно намаляване и евентуално премахване на замърсяването, причинявано от отпадъците от съществуващите към 20 февруари 1978 г. промишлени предприятия;

като има предвид, че тези програми определят общи цели за намаляване на замърсяването, причинявано от течни, твърди и газообразни отпадъци, които следва да се постигнат до 1 юли 1987 г.; като има предвид, че тези програми трябваше да се представят на Комисията, която да може да представи подходящи предложения на Съвета за тяхното хармонизиране по отношение на намаляването и евентуалното премахване на това замърсяване, и за подобряване на условията на конкуренция в отрасъла за производството на титанов двуокис;

като има предвид, че за да се опази водната среда, следва да се забрани заустването на отпадъци и изхвърлянето на определени отпадъци, по-специално на твърди и силно киселинни отпадъци, както и постепенно да се намали изхвърлянето на други отпадъци, по-специално на слабо киселинни и неутрализиран отпадъци;

като има предвид, че съществуващите промишлени предприятия следва да използват подходящи системи за преработка на отпадъците с оглед постигане на поставените цели до определените дати;

като има предвид, че инсталирането на такива системи може да доведе до сериозни технико-икономически затруднения при слабо киселинните и неутрализиран отпадъци от определени предприятия; като има предвид, че поради това държавите-членки следва да могат да отсрочат прилагането на тези разпоредби, при условие че е изготвена и представена на Комисията програма за ефективно намаляване на замърсяването; като има предвид, че когато държавите-членки изпитват такива затруднения, Комисията следва да може да удължава съответните срокове;

⁽¹⁾ ОВ С 317, 7.12.1991 г., стр. 5.

⁽²⁾ ОВ С 94, 13.4.1992 г., стр. 158 и ОВ С 305, 23.11.1992 г.

⁽³⁾ ОВ С 98, 21.4.1992 г., стр. 9.

⁽⁴⁾ ОВ L 201, 14.7.1989 г., стр. 56.

⁽⁵⁾ Решение от 11 юни 1991 г., дело С-300/89, Комисията срещу Съвета (все още не е публикувано).

⁽⁶⁾ ОВ L 54, 25.2.1978 г., стр. 19; Директива, последно изменена с Директива 83/29/ЕИО (ОВ L 32, 3.2.1983 г., стр. 28).

като има предвид, че във връзка с изхвърлянето на определени отпадъци, държавите-членки следва да могат да си поставят такива цели за качество, които да водят до равностойни във всяко отношение резултати на получаваните чрез определяне на пределно допустими стойности; като има предвид, че тази равнозначност следва да се докаже в подлежащата на представяне на Комисията програма;

като има предвид, че без да се накърняват задълженията на държавите-членки, произтичащи от Директива на Съвета 80/779/ЕИО от 15 юли 1980 г. относно пределно допустимите стойности за качество на въздуха и ориентировъчните стойности за серен двуокис и твърди суспензии ⁽¹⁾ и Директива на Съвета 84/360/ЕИО от 28 юни 1984 г. за борба срещу замърсяването на въздуха от промишлени инсталации ⁽²⁾, е целесъобразно качеството на въздуха да се опазва чрез определяне на подходящи норми за газовите емисии от производството на титанов двуокис;

като има предвид, че с оглед извършване на проверка на ефективното прилагане на мерките, държавите-членки следва да извършват наблюдение и контрол на действителното производство на всяко предприятие;

като има предвид, че всички отпадъци от производството на титанов двуокис следва да се избягват или да се използват повторно, когато това е технически и икономически осъществимо, и че тези отпадъци следва да се използват повторно или да се изхвърлят, без да се застрашава човешкото здраве или околната среда,

като има предвид, че разпоредбите на настоящата директива не засягат възможността на държавите-членки да поддържат или да приемат по-строги разпоредби за опазване на околната среда в областите, уредени с настоящата директива,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива определя, съгласно член 9, параграф 3 от Директива 78/176/ЕИО, процедурите за хармонизиране на програмите за намаляване и евентуално премахване на замърсяването от съществуващи промишлени предприятия и цели подобряване на условията за конкуренция в отрасъла за производство на титанов двуокис.

⁽¹⁾ ОВ L 229, 30.8.1980 г., стр. 30; Директива, последно изменена с Директива 89/427/ЕИО (ОВ L 201, 14.7.1989 г., стр. 53).

⁽²⁾ ОВ L 188, 16.7.1989 г., стр. 20.

Член 2

1. По смисъла на настоящата директива:

а) когато се използва сулфатна технология:

— *твърди отпадъци* означава:

— неразтворими рудни остатъци, неразложени от сярна киселина по време на производствения процес,

— феросульфати, т.е. кристален феросулфат ($\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$),

— *силно киселинни отпадъци* означава:

— изходни течности, получени от фазата на филтрация след хидролиза на титанилов сулфатен разтвор. Ако тези изходни течности са свързани със слабо киселинни отпадъци, които общо съдържат повече от 0,5 % свободна сярна киселина и различни тежки метали ⁽³⁾, течностите и отпадъците, взети заедно, се считат за силно киселинни отпадъци,

— *отпадъци от преработка* означава:

— филтрационни соли, утайки и течни отпадъци, получени от преработката (концентрация или неутрализация) на силно киселинни отпадъци и съдържащи различни тежки метали, без да се включват неутрализирани и филтрирани или декантирани отпадъци, които съдържат само следи от тежки метали, и които преди всяко разтваряне имат киселинност над 5,5,

— *слабо киселинни отпадъци* означава:

— промивни води, охлаждащи води, кондензати и други утайки и течни отпадъци, различни от включените в горните определения, със съдържание на свободна сярна киселина равно на или по-малко от 0,5 %,

— *неутрализирани отпадъци* означава:

— всяка течност с киселинност над 5,5 съдържа само следи от тежки метали и се получава директно от филтрация или декантиране от силно или слабо киселинни отпадъци след преработка за намаляване на нейната киселинност и съдържание на тежки метали,

— *прах* означава:

— всички видове прах от производствените инсталации, и по-специално руден или пигментен прах,

⁽³⁾ Силно киселинни отпадъци, разредени до съдържание на свободна сярна киселина 0,5 % или под 0,5 %, също се включват в това определение.

- SO_x означава:
- газообразен серен двуокис и триокис, който се отделя през различните етапи на производство и вътрешни процеси на преработка на отпадъците, включително киселинни капки;
- б) когато се използва хлорната технология:
- *твърди отпадъци* означава:
 - неразтворими рудни остатъци, неразложени от хлора по време на производствения процес,
 - метални хлориди и метални хидроокиси (филтрационни вещества), получени в твърда форма от производството на титанов тетрафторид,
 - коксови остатъци от производството на титанов тетрафторид,
 - *силно киселинни отпадъци* означава:
 - отпадъци, съдържащи повече от 0,5 % свободна солна киселина и различни тежки метали ⁽¹⁾;
 - *отпадъци от преработка* означава:
 - филтрационни соли, утайки и течни отпадъци, получени от преработката (концентрация или неутрализация) на силно киселинни отпадъци и съдържащи различни тежки метали, без да се включват неутрализирани и филтрирани или декантирани отпадъци, които съдържат само следи от тежки метали и които преди всяко разтваряне имат киселинност над 5,5,
 - *слабо киселинни отпадъци* означава:
 - промивни води, охлаждащи води, кондензати и други утайки и течни отпадъци, различни от включените в горните определения, със съдържание на свободна солна киселина над 0,5 %,
 - *неутрализирани отпадъци* означава:
 - всяка течност с киселинност над 5,5 съдържа само следи от тежки метали и се получава директно чрез филтрация или декантиране от силно или слабо киселинни отпадъци след преработка за намаляване на нейната киселинност и съдържание на тежки метали,
 - *прах* означава:
 - всички видове прах от производствените инсталации, и по-специално руден, пигментен и коксов прах,
- *хлор* означава:
- газообразен хлор, който се отделя през различните етапи от производствения процес;
- в) когато се използва сулфатната или хлорна технология:
- *заустване на отпадъци* означава:
 - всяко съзнателно изхвърляне във вътрешни повърхностни води, вътрешни крайбрежни води, териториални води или в открито море на вещества и материали чрез или от кораби или самолети ⁽²⁾.
2. Определените в Директива 78/176/ЕИО термини имат същото значение по смисъла на настоящата директива.

Член 3

Считано от 15 юни 1993 г., се забранява изхвърлянето на всички посочени в член 2 твърди, силно киселинни, преработени, слабо киселинни или неутрализирани отпадъци.

Член 4

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че е забранено заустването на отпадъци във вътрешни повърхностни води, вътрешни крайбрежни води, териториални води и открито море:

- а) по отношение на твърди отпадъци, силно киселинни и преработени отпадъци от съществуващи промишлени предприятия, използващи сулфатната технология:
- до 15 юни 1993 г. във всички гореспоменати води;
- б) по отношение на твърди отпадъци и силно киселинни отпадъци от съществуващи промишлени предприятия, използващи хлорната технология:
- до 15 юни 1993 г. във всички гореспоменати води.

Член 5

Комисията може да разрешава удължаване на срока за държавите-членки, които изпитват сериозни технически и икономически затруднения да спазят посочената в член 4 дата за прилагане, при условие че до 15 юни 1993 г. на Комисията е представена програма за ефективно намаляване на заустването на такива отпадъци. Тази програма трябва да води до окончателна забрана на такова заустване до 30 юни 1993 г.

⁽¹⁾ Силно киселинни отпадъци, разредени до съдържание на свободна сярна киселина 0,5 % или под 0,5 %, също се включват в това определение.

⁽²⁾ „Кораби и самолети“ означава водни плавателни съдове и въздушни летателни апарати от всякакъв тип. Този израз включва съдове на водна възглавница, плаващи съдове, самоходни или несамоходни, както и стационарни и плаващи платформи.

Не по-късно от три месеца след приемането на настоящата директива, Комисията се информира за всички такива случаи и по тях се провеждат консултации. Комисията информира останалите държави-членки.

Член 6

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират намаляване на заустванията в съответствие със следните разпоредби:

а) от съществуващи промишлени предприятия, използващи сулфатната технология:

— до 31 декември 1993 г. слабо киселинните и неутрализирани отпадъци във всички води се намаляват до стойност, която не надвишава 800 кг от общото количество сулфат на тон произведен титанов двуокис (т.е. съответстваща на SO_4 йоните, които се съдържат в свободната сярна киселина и в металните сулфати);

б) от съществуващи промишлени предприятия, използващи хлорната технология:

— до 15 юни 1993 г. слабо киселинни отпадъци, преработени и неутрализирани отпадъци във всички води се намаляват до следните стойности на общо количество хлорид на тон произведен титанов двуокис (т.е. съответстващи на Cl йоните, които се съдържат в свободната солна киселина и в металните хлориди):

— 130 кг при използване на неутрален рутил,

— 228 кг при използване на синтетичен рутил,

— 450 кг при използване на шлага.

При предприятие, което използва повече от един тип руда, стойностите се прилагат пропорционално на количеството на използваните руди.

Член 7

С изключение на вътрешните повърхностни води, държавите-членки могат да отсрочват посочената в член 6, буква а) дата на прилагане най-късно до 31 декември 1994 г., ако това се налага от сериозни технико-икономически затруднения и при условие че до 15 юни 1993 г. на Комисията е представена програма за ефективно намаляване на заустването на такива отпадъци. Тази програма позволява до посочената дата да се достигнат следните пределно допустими стойности на тон произведен титанов двуокис:

— слабо киселинни и неутрализирани отпадъци: 1200 кг – 15 юни 1993 г.,

— слабо киселинни и неутрализирани отпадъци: 800 кг – 31 декември 1994 г.

Най-късно три 3 месеца след приемането на настоящата директива Комисията се уведомява за такива случаи, които са предмет на консултации с Комисията. Комисията информира останалите държави-членки.

Член 8

1. По отношение на изискванията на член 6, държавите-членки могат да изберат да използват цели за качество в съчетание с подходящи пределно допустими стойности, които да прилагат, така че да се постига равностоеен ефект, от гледна точка на опазване на околната среда и избягване на нарушаването на конкуренцията, на ефекта от предвидените в настоящата директива пределно допустими стойности.

2. Ако държава-членка реши да използва цели за качество, тя представя на Комисията програма ⁽¹⁾, която демонстрира, че с мерките се постига равностоеен ефект, от гледна точка на опазване на околната среда и избягване на нарушаване на конкуренцията, на ефекта от пределно допустимите стойности до датите за прилагане на тези пределно допустими стойности в съответствие с член 6.

Тази програма се предоставя на Комисията най-малко шест месеца преди държавата-членка да направи предложение за прилагане на целите за качество.

Тази програма се оценява от Комисията в съответствие с процедурите, предвидени в член 10 от Директива 78/176/ЕИО.

Комисията информира останалите държави-членки.

Член 9

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират намаляване на емисиите в атмосферата в съответствие със следните разпоредби:

а) при съществуващи промишлени предприятия, използващи сулфатната технология:

i) по отношение на прах, до 31 декември 1993 г. емисиите се намаляват до стойност, която не надвишава 50 mg/nm^3 ⁽²⁾ от основни източници и 150 mg/nm^3 ⁽²⁾ от всички други източници ⁽³⁾;

ii) по отношение на SO_x , до 1 януари 1995 г. емисии в резултат на етапите на разлагане и калциниране при производството на титанов двуокис се намаляват до стойност, която не надвишава 10 кг SO_2 еквивалент на тон произведен титанов двуокис;

⁽¹⁾ Тази информация се предоставя съгласно член 14 от Директива 78/176/ЕИО или отделно, ако обстоятелствата налагат това.

⁽²⁾ Кубичен метър при температура 273 К и налягане 101,3 кРа.

⁽³⁾ Държавите-членки информират Комисията за тези незначителни източници, които не са включени в техните измервания.

- iii) държавите-членки изискват инсталирането на средства за предотвратяване на емисиите на киселинни капки;
 - iv) инсталациите за концентриране на отпадъчни киселини не отделят повече от $500 \text{ mg/nm}^3 \text{ SO}_x$, изчислено като SO_2 еквивалент ⁽¹⁾;
 - v) инсталации за калциниране на соли, получени от преработката на отпадъци, се оборудват с най-добрата съществуваща технология, която не води до допълнителни разходи за намаляване на емисиите от SO_x ;
- б) при съществуващи промишлени предприятия, използващи хлорната технология:
- i) по отношение на прах, до 15 юни 1993 г. емисиите се намаляват до стойност, която не надвишава 50 mg/nm^3 ⁽²⁾ от основни източници и 150 mg/nm^3 ⁽²⁾ от всички други източници ⁽³⁾;
 - ii) по отношение на хлора, до 15 юни 1993 г. емисиите се намаляват до средна дневна концентрация, която не надвишава 5 mg/nm^3 ⁽⁴⁾ и 40 mg/ng^3 по всяко друго време.

2. Настоящата директива не засяга разпоредбите на Директива 80/779/ЕИО.

3. Процедурата за наблюдение и контрол на контролните измервания на емисиите на SO_x в атмосферата е посочена в приложението.

Член 10

Държавите-членки наблюдават и контролират определените в членове 6, 8 и 9 стойности и понижения във връзка с действителното производство на всяко предприятие.

Член 11

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всички отпадъци от производството на титанов двуокис, и по-специално отпадъците, които са обект на забрана за заустване или изхвърляне във води или изхвърляне в атмосферата:

- се избягват или се използват повторно, когато това е технически и икономически осъществимо,
- се използват повторно или се изхвърлят, без да се застрашава човешкото здраве или да се уврежда околната среда.

Същото важи и за отпадъци, които се получават от повторното използване или преработка на гореспоменатите отпадъци.

Член 12

1. Държавите-членки, които все още не са предприели необходимите мерки за спазване на настоящата директива, ги въвеждат в сила не по-късно от 15 юни 1993 г. Те незабавно информират Комисията за приетите национални разпоредби за съобразяване с настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, последните съдържат позоваване на настоящата директива или се придружават от такова позоваване при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за разпоредбите от вътрешното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 13

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 15 декември 1992 година.

За Съвета
Председател
M. HOWARD

⁽¹⁾ За нови процеси на концентрация Комисията може да приеме различна стойност, ако държавите-членки могат да докажат, че не разполагат с техники за постигане на този стандарт.

⁽²⁾ Кубичен метър при температура 273 К и налягане 101,3 кПа.

⁽³⁾ Държавите-членки информират Комисията за тези незначителни източници, които не са включени в техните измервания.

⁽⁴⁾ Счита се, че тези стойности съответстват на максимум шест грама на тон произведен титанов двуокис.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Процедура за наблюдение и контрол на контролните измервания на газообразни емисии на SO_x

За изчисляване на количествата SO₂ и SO₃ и киселинните капки, изразени като SO₂ еквивалент, изпускани от специфични инсталации, трябва да се отчита обемът на изпускания газ по време на въпросните специфични операции и измереното за същия период средно съдържание на SO₂/SO₃. Дебитът и съдържанието на SO₂/SO₃ трябва да се определят при едни и същи условия на температура и влажност.
